

gaa som Led i en senere Jernbane til Personbefordring. Den Riveaubane, der tænkes ført fra Stationen ved Østerbro og til Strandveien for Godstrafik, maa blive liggende ved Siden af den Personbane, der maatte komme, og som maa lægges paa en Dæmning, fordi man ikke kan benytte en Riveaubane, naar der Tale om Personbefordring. Altsaa der er der ogsaa taget behørigt Forbehold overfor Fremtiden. Det ærede Medlems Stilling til denne Sag afviller sig fra Regjeringens derved, at det ærede Medlem ikke har Tro til, at der kan komme større Udvikling her i Kjøbenhavn i Retning af Handel og Søfart, som gjør Krav paa saadanne Anlæg, men fra mange andre Sider mener man, at der er Udsigt til en saadan Udvikling, og denne Anskuelse har Regjeringen sluttet sig til og derfor forelagt dette Forslag. Denne det ærede Medlems Opfattelse hænger ganske sammen med det ærede Medlems Opfattelse af Havneforholdene her i Kjøbenhavn i det Hele. Det ærede Medlem har som Medlem af Havneraadet havt saa rig Anledning til at beskæftige sig med disse Forhold, og jeg kan ikke fritage mig efter den Anledning, der gives i Gaar, for at gaa noget nærmere ind paa at omtale disse Forhold, som jeg nu har havt Leilighed til at lede og har havt Ansvar for i henved 5 Aar.

Havneordningen hviler jo ganske rigtig, som det ærede Medlem sagde i Gaar, paa Loven af 30te December 1858. Afgiftsforholdene ere ordnede dels ved Lov af 12te Februar 1834 for Bolværkspengenes Vedkommende og dels ved Lov af 31te Marts 1864 om Afgifterne i Kjøbenhavns Havn. Hvorledes ere nu Kjøbenhavns Havneforhold? Vi kunne nu for det Første se dem i Forhold til andre Kommuner's Havneforhold. Det ærede Medlem maa jo vistnok vide, at Kommunerne ikke ere saadan uden videre raadige over deres Havne og kunne gøre med dem, hvad de ville, men maa spørge Indrengsministeren omtrent lige saa meget som her i Kjøbenhavn. Det turde maasse ligge deri, at Havnene betragtes ikke alene som en bykommunal Institution, men tillige som Noget, der vedrører Handel og Skibsart i det Hele. Da Kjøbenhavns Havn betragtes som Noget, der vedkommer hele Landet uden at tale om, at det er knyttet til Delogshavnen. I ethvert Tilfælde ere Forholdene ordnede saaledes af Lovgivningsmagten, at Indrengsministeren ganske vist har Ansvar for Styrelsen og ved Siden af er der et Havneraad og en Havneforvaltning. Kjøbenhavns Havneraad har ikke ringe Indflydelse paa Havneforholdene, det foreslaar blandt Andet Be-

stættelsen af Posten som Chef for Havneforvaltningen og har altsaa allerede der Besøielser til at kunne gjøre sine Anskuelser gjældende. Ganske vist er Institutionen raadgivende, men man vilde have et galt Billede af Forholdet til Indrengsministeriet, hvis man vilde tro, at der bestandig har været Strid, og Spektakel mellem Kjøbenhavns Havneraad og Indrengsministeren, det har aldrig været Tilfældet. I det Hele og Store kan der maasse nævnes ganske saa Tilfælde, hvor der har været nogen Strid mellem Ministeren og Havneraadet, og saa har Havneraadet været det Stærreste. Men i den Tid, jeg har havt den Ære at have med Forholdene at gøre, har der været et Mindretal af et Medlem, som altid eller næsten altid har dissentieret, og som man har været vis paa vilde dissentiere, og det er det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Harald Hansen). Det er altsaa ikke saa underligt, at det ærede Medlem har taget en meget bestemt Stilling mod Havneraadet, og jeg kan ikke fritage mig for at sige Lidt om disse Ting, da det ærede Medlem i Gaar kom meget dybt ind derpaa; slet saa dybt skal jeg ikke komme ind derpaa. For det Første vil jeg sige, at jeg ser naturligvis ikke i dette Forhold Andet, end at der er forskellige ledende Anskuelser hos det ærede Medlem og hos Havneraadets Flertal, de andre 8 Medlemmer af Havneraadet. Naar jeg i Kortheit skal angive Forskjellen mellem det ærede Medlems og mine Synspunkter — de sidste ere iøvrigt støttede af Havneraadet — saa er det den, at det ærede Medlem i de tidligere Aar har lagt Hovedvægten paa at faae de blifflige, de bedst mulige Villkaar for Havnen og for dem, der benytte den og med Opgivelse af Afgifterne, men han har ikke været ivrig for at støtte de forskjellige Foretagender, som Havnen har villet sætte i Værk, han har modsat sig forskjellige Uddybbninger og andre Ting, han har bestandig holdt igjen og sagt: Lad os være fri for Afgifter, og lad det iøvrigt udvikle sig langsomt. I Modsigning dertil har Ministeriet ganske vist sagt, nei, lad os arbejde stærkt og med Fremtiden for Øie, lad os forberede Fremtiden. Jeg kan om fornødent konstatere, at jeg allerede i 1887 har sagt til Folk, der vare i høi Grad interesserede i Kjøbenhavns Havneforhold: Naar 1890 eller 1891 kan maasse komme til at blive det Mærkeaar, hvor man opgiver Afgifterne, jeg har anset det for forspørgeligt ikke at gaa ned med Afgiften for at sikkre den finansielle Status, fordi jeg troede, at vi burde staa saaledes om saa Aar, at Havnen kunde blive i Stand